

Finlandia

Zamieszczone poniżej informacje dotyczą przepisów prawnych przyjętych lub znowelizowanych w związku z implementacją dyrektywy o usługach, a także z przepisami, które państwa członkowskie wskazały jako mające zastosowanie do dostawców usług na obszarach objętych dyrektywą. Informacje te zostały dostarczone przez Finlandię w kontekście implementacji dyrektywy o usługach i procesu wzajemnej oceny. Informacje te nie stanowią analizy prawnej ani stanowiska Komisji Europejskiej w kwestii zgodności z prawem unijnym w ogólności ani konkretnie z dyrektywą o usługach. Przepisy prawa krajowego mogły ulec nowelizacji w trakcie procesu wzajemnej oceny, w związku z czym zainteresowane strony proszone są o sprawdzenie obowiązujących przepisów prawa krajowego.

Główne zmiany w prawodawstwie fińskim

Celem wdrożenia dyrektywy o usługach Finlandia przyjęła Ustawę o świadczeniu usług¹, horyzontalną ustawę, która weszła w życie dn. 28 grudnia 2009 r. Dwie nowelizacje istniejących przepisów zostały przyjęte w połączeniu ze wspomnianą ustawą: nowelizacja Ustawy o procedurze nakazów transgranicznych² i nowelizacja Ustawy w sprawie Biura ds. Konsumentów³.

Przykłady systemów wydawania zezwoleń nałożone na dostawców usług prowadzących działalność w Finlandii

Finlandia zgłosiła systemy zezwoleń w niektórych sektorach usługowych, przybierające formę licencji, zezwoleń lub rejestracji⁴.

Na przykład zezwolenia wymagane są w dziedzinie handlu detalicznego w odniesieniu do różnych rodzajów działalności w zakresie substancji alkoholowych⁵.

W dziedzinie turystyki, świadczenie usług wakacyjnych wyjazdów zorganizowanych podlega rejestracji w rejestrze wakacyjnych wyjazdów zorganizowanych⁶.

Firmy prowadzące prace elektryczne lub prace związane z windami⁷ muszą dokonać zgłoszenia do urzędu bezpieczeństwa technologicznego (Tukes) przed rozpoczęciem działalności. Obowiązek zezwoleń nałożono na inspekcję pojazdów⁸ i działalność warsztatów naprawczych samochodów osobowych⁹.

Świadczenie usług szkolenia kierowców¹⁰ podlega wydawaniu zezwoleń.

Agencje nieruchomości i agencje wynajmu mogą świadczyć usługi jedynie po wpisaniu do rejestru agencji nieruchomości¹¹.

¹ Ustawa o świadczeniu usług, *Laki palvelujen tarjoamisesta* (1166/2009).

² Ustawa zmieniająca Sekcję 1 Ustawy o procedurze nakazów transgranicznych *Laki rajat ylittävistä kieltomenettelyistä annetun lain 1 §:n muuttamisesta* (1167/2009).

³ Ustawa zmieniająca Sekcję 1 Ustawy o Biurze ds. Konsumentów, *Laki Kuluttajavirastosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta* (1168/2009).

⁴ Mające zastosowanie akty prawne można znaleźć w języku fińskim i szwedzkim w bazie danych Finlex. Nieformalne tłumaczenia niektórych aktów są też dostępne w serwisie Finlex pod adresem: <http://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/>.

⁵ Ustawa o alkoholu, *Alkoholilaki* (1143/1994).

⁶ Ustawa o biurach podróży, *Laki valmismatkaliikkeistä* (939/2008).

⁷ Ustawa o bezpieczeństwie elektrycznym, *Sähtöturvallisuuslaki* (410 /1996).

⁸ Ustawa o licencji na inspekcję pojazdów, *Laki ajoneuvojen katsastusluvista* (1099/1998).

⁹ Ustawa o pojazdach, *Ajoneuvolaki* (1090/2002).

¹⁰ Ustawa o ruchu drogowym, *Tieliikennelaki* (267/1981).

¹¹ Rejestr jest prowadzony przez regionalny państwowy urząd administracyjny. Ustawa o agentach nieruchomości i agentach wynajmu, *Laki kiinteistönvälitysluokkeista ja vuokrahuoneiston välitysluokkeista* (1075/2000).

Prywatni dostawcy usług socjalnych¹², którzy świadczą usługi socjalne przez 24 godziny na dobę, również muszą posiadać zezwolenie wydane przez regionalny państwowy urząd administracyjny. Dostawcy usług kierujący podmiotem świadczącym prywatne usługi socjalne inne niż 24-godzinne muszą przedłożyć władzom pisemne powiadomienie¹³.

Zezwolenie ma również zastosowanie do egzekucji długów w imieniu osób trzecich¹⁴.

W odniesieniu do niektórych rodzajów działalności, zgodność z zasadami higieny jest monitorowana poprzez inspekcję i zatwierdzenie lokali. Dostawcy usług muszą powiadomić organ gminny do spraw ochrony zdrowia na piśmie o rodzajach działalności określonych w Ustawie o ochronie zdrowia¹⁵. Takie rodzaje działalności obejmują na przykład wytyczanie obszaru roboczego wewnątrz budynku mieszkalnego, jeżeli może ono spowodować niepożądane skutki dla zdrowia i zakładanie hotelu lub innej placówki kwaterunkowej. Powiadomienie jest także wymagane w przypadku publicznych pływalni i spa, salonów fryzjerskich męskich i damskich, salonów piękności, salonów pedicure, studiów tatuażu i solariów.

Na mocy Ustawy o ochronie środowiska¹⁶ dostawca usług może potrzebować zezwolenia środowiskowego na prowadzenie działalności, która pociąga za sobą ryzyko zanieczyszczenia środowiska. Takie zezwolenia dotyczą na przykład pralni chemicznych, mleczarni, torów dla sportów silnikowych pod gołym niebem, strzelnic pod gołym niebem, zoo i parków rozrywki.

Przykłady innych typów wymogów nakładanych na dostawców usług prowadzących działalność w Finlandii

Na podstawie tego, co zgłoszono Komisji, w Finlandii istnieją pewne wymogi co do formy prawnej. Na przykład tylko osoba prawna zarejestrowana w Finlandii może kierować placówką inspekcji pojazdów¹⁷ i jedynie osoba prawna może prowadzić ośrodek szkolenia kierowców autobusów i niektórych innych zawodowych kierowców¹⁸. Szkolenia dla kierowców taksówek to jedyny rodzaj działalności zgłoszony jako podlegający ograniczeniom terytorialnym¹⁹.

Finlandia nie zgłosiła do Komisji żadnych wymogów nakładających ustalone stawki, minimalną liczbę pracowników lub obowiązki świadczenia połączonych usług, Finlandia nie zgłosiła też żadnych wymogów w zakresie własności udziałów i akcji.

Przykłady wymogów w zakresie działalności multidyscyplinarnej zawodów regulowanych lub w dziedzinie certyfikacji, akredytacji, monitoringu technicznego i usług testowania

Finlandia nie zgłosiła Komisji żadnych tego typu wymogów.

Przykłady wymogów, które mają zastosowanie do dostawców usług działających w innych państwach członkowskich i świadczących usługi w Finlandii

¹² Prywatne usługi socjalne to usługi opieki nad dziećmi i młodzieżą, dzienna opieka nad dziećmi, opieka nad osobami niepełnosprawnymi i osobami starszymi, oraz służby resocjalizacji dla uzależnionych.

¹³ Ustawa o nadzorze prywatnych usług socjalnych, *Yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta annettu laki* (603/1996).

¹⁴ Ustawa o zezwoleniu na odzyskiwanie należności, *Laki perintätoiminnan luvanvaraisuudesta* (517/1999).

¹⁵ Ustawa o ochronie zdrowia, *Terveysturvallisuuslaki* (763/1994).

¹⁶ Ustawa o ochronie środowiska, *Ympäristönsuojelulaki* (86/2000).

¹⁷ Ustaw o licencji na prowadzenie inspekcji pojazdów, *Laki ajoneuvojen katsastusluvista* (1099/1998).

¹⁸ Ustawa o kwalifikacjach zawodowych kierowców ciężarówek i autobusów *Laki kuorma- ja linja-auton kuljettajien ammattipätevyystä* (273/2007); Ustawa o kwalifikacjach zawodowych kierowców taksówek, *Laki taksinkuljettajien ammattipätevyystä* (695/2009).

¹⁹ Dekret w sprawie kwalifikacji zawodowych kierowców taksówek, *Valtioneuvoston asetus taksinkuljettajien ammattipätevyystä* (825/2009).

Finlandia nie zgłosiła żadnych szczególnych wymogów mających zastosowanie do dostawców usług transgranicznych za wyjątkiem Wysp Alandzkich²⁰.

²⁰ Wyspy Alandzkie posiadają specjalny status potwierdzony w związku z przystąpieniem Finlandii do Unii Europejskiej.